32e jaar. — Nr 25. Donderdag 26 Februari 1885.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

Men schrijft in te **Tongeren** bij M. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *Postrijder* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, **groote Markt n° 37-39, te Tongeren.**

ABONNEMENT

Drie maal per week **6** franks per jaar.
Twee » » **5** » »
Een » » **4** » »

Een blad afzonderlijk **15** centiemen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen **15** centiemen per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad : **1** fr. den drukregel.

TONGEREN, DEN 26 FEBRUARI.

—

La Paix zegt dat verschillende schoolmeesters en schoolmeesteressen weigeren plaatsen aan te nemen, die hun door liberale gemeenten worden aangeboden, ofschoon zij bij deze plaatsen niets zouden verliezen.

Dat is zeer begrijpelijk zegt het blad ; daar zijn er die sedert het bestaan der wet van 1879 gewoon zijn niets meer te doen, aangezien zij geene kinderen in de school hadden ; zij hebben het werken dus verleerd.

Met dit al is dat renteniersleven, ten koste van het algemeen, eene groote ergenis voor een aantal kleine ambtenaars, die voor jaar-in jaar-uit hard te werken, slecht, doorslecht betaald worden.

Middelerwijl wandelen en luierikken zeker schoolmeesters en meesteressen en worden nog daarenboven als « martelaars » aanzien.

Manifestatie der werklieden.

Zondag avond ten 6 ure, heeft de aangekondigde manifestatie der werklieden zonder werk, te Brussel, plaats gehad.

De stoet heeft eerst de volkrijkste wijken doorkruist en is vervolgens voorbij de ministeries en de Kamer van Volksvertegenwoordigers gegaan.

Voor de eigenlijke manifestatie, had er in de zaal *Navalorama*, onder het voorzitterschap van *citoyen* Volders, eene meeting plaats.

Deze leste wees in zijne redevoering op de noodzakelijkheid van groote werken te doen uitvoeren, om alzoo de werklieden en hunne familiën aan de ellende te onttrekken, die al de stielen treft.

Na de meeting hebben een groot getal nieuwsgierigen zich bij den stoet aangesloten, die langs de Nieuw-Land-, de Blaas- en de Hoogstraten vertrok.

Het was vijf ure en drie kwart wanneer de stoet die de Trap-, de Violet- en de Stadhuisstraten gevolgd had, op de Groote-Markt aankwam waar zich reeds eene talrijke menigte volks bevond.

De policie hield het publiek van het voetpad langsheen den gevel van het stadhuis verwijderd.

De stoet hield stil en vijftien afgevaardigden, door *citoyen* Volders aangeleid, gingen in het stadhuis, waar zij door den bugemeester in gehoor zouden ontvangen worden.

—

OP HET STADHUIS.

Citoyen Volders nam het woord namens de werklieden. Hij besprak de krisis, die op den werkman drukt. De openbare liefdadigheid is niet bij machte de volsarmoë te verhelpen ; overigens de werkman vraagt geene aalmoes, maar werk.

Het stadsbestuur heeft groote plichten te vervullen en kan nu veel goed doen. Het zou de werken kunnen doen uitvoeren die gedekreteerd werden.

Hierna las *citoyen* Volders het smeekschrift der werklieden. Het stuk herinnert wat M. De Bronckere, in 1855, in minder moeilijke omstandigheden, dan vandaag, voor den werkman heeft gedaan.

—

ANTWOORD VAN M. BULS.

M. Buls heeft geantwoord dat hij de wenschen der werklieden aan den gemeenteraad zal overmaken.

Het bestuur heeft er zich reeds op toegelegd werken te doen uitvoeren, bij voorbeeld wat aangaat de scholen. « Wij hebben eerst, zegde hij, lagere scholen doen bouwen, dat is te zeggen scholen voor het volkskind. Doch, wij kunnen geene werken ondernemen, dan tot zoo ver het onze geldmiddelen toelaten. Met weelde en pracht meer te belasten zouden wij de stad ontvolken. De rijke heden zouden naar de voorsteden afzakken en ons inkomen zou verminderen.

Het bestuur zal die ingewikkelde kwestie welwillend onderzoeken.

—

NA HET VERHOOR.

De afgevaardigden sloten zich alsdan opniew bij den stoet aan. Het zou moeilijk zijn het getal der manifestanten op te geven ; zeker is 't dat het niet allen werklieden waren zonder werk.

De stoet heeft zich vervolgens langs den Berg van het Hof, de Koninklijke- en de Voetstraten naar het hoogere gedeelte der hoofdstad begeven. Onderweg werd de *Marseillaise*, het *O Van den Peereboom* en andere volksliedjes gezongen. De policie had eenige bijzondere maatregelen genomen. De orde werd nogtans nergens gestoord.

—

NA DEN STOET.

De personen die den stoet volgden, riepen : Werk ! werk ! en wanneer zij aan het paleis des konings waren : « *A bas les machines !* »

Niettegenstaande de pogingen der policie naderden een honderdtal schreeuwers het koninklijk paleis en huilden als wilden. Men stak een drietal grijsaards omhoog, die zonderlinge gebaren maakten.

De policie liet begaan ; de militaire macht, uit 50 grenadiers samengesteld, bevond zich in het binnenste van het paleis en men heeft de schildwachten doen weggaan. De menigte werd dreigend. Een policieagent werd door eenen steen aan het hoofd getroffen.

M. Dieudonné, substituut van den procureur des konings, deed de plaats ontruimen en vroeg versterking.

Deze snelde onmiddelijk uit de 1e en 4e wijken toe. In min dan vijf minuten was de plaats leeg. Er werden 6 aanhoudingen gedaan. De eigenlijke manifesteerders waren voor niets in die wattorders. Zij hadden vreedzaam hunnen weg voortgezet.

Citoyen Volders heeft aangekondigd dat de manifestanten opnieuw zullen bijeengeroepen worden als het antwoord van den raad en van het gouvernement zal inkomen.

De doctor **Mooren** van Dusseldorf zal te Luik zijn in het *Hôtel de l'Europe* den 15 maart aanstaande.

Op den markt van heden donderdag waren te koop gesteld : 420 koeien, 45 kalveren, 12 schapen, 168 vette en 460 magere varkens.

BINNENLAND

Te Brussel is eene dievenbende geknipt van al kleine jongens ; het hoofd Cartouche genaamd, is nog niet gevonden.

Eenige dagen geleden hadden die dieven in de eerste broek, uit een schoenwinkel een getal sletsen in caoutchouc, « galochen » genaamd, gestolen.

's Avonds kwam een der guiten te huis ; de galochen aan de voeten. Zijne moeder vroeg hem waar hij daar was aangeraakt en hij verhaalde haar het volgende : « Ik was in het park aan het spelen op mijn konsen ; toen ik naar de plaats ging waar mijn klompen stonden, zag ik dat zij verdwenen waren. Ik begon te weenen van schrik en een heer die daar voorbijkwam, kreeg medelijden en kocht mij die galochen.

— Men schrijft uit Mechelen aan het *Handelsblad* :

Mijn schrijven van heden zal u en uwe lezers met verbaasdheid treffen. Die verbaasdheid heeft zich hier van elk meester gemaakt en er wordt sedert eenige dagen in onze stad schier van niets gesproken dan van het nieuws, welk ik u ga melden.

Al de gazetten hebben den lof van M. Cumberland, den gedachtenlezer gemaakt en gansch de hoofdstad heeft zijne verrassende vertooningen toegejuicht.

Welnu, wij hebben in ons midden een Cumberland II, die niet alleen den engelschen gedachtenlezer met welgelukken nabootst, maar die hem in snelheid van werking overtreft.

De Mechelsche Cumberland is een jongeling van 22 jaren, *M. Prosper Van Velsen*, student in de medecijnen. Hij leest de gedachten en vindt de verborgen voorwerpen spoedig weer. Naar hij beweert, raadpleegt hij hiertoe niets dan de klopping van den pols.

Aan de ongeloovigste personen heeft hij bewezen dat zijne kunst geene scherts maar eene wezenlijkheid is, die tegenwoordig geheel Mechelen bezighoudt.

De verstandige student heeft in het *Gulde Peerd* eenige proefnemingen in het openbaar gedaan. Op 25 personen waren er maar 5 of 6, die niet *gevoelig* waren. Bij al de anderen gelukten de proeven.

Ziehier eenige dier welgelukte proefnemingen :

Hij vindt de speld welke men binnen of buiten het huis verbergt. Nooit bedriegt hij zich in het aanwijzen der plaats, waar men ze heeft gelegd.

Men had een gerstkorrel verborgen onder eene lamp op de tweede verdieping van een huis. Hij vond ze zonder moeite.

Een persoon *dacht* dat hij een brok suiker at. M. Van Velsen leidde hem achter het buffet van gemeld kollichuis, deed het deksel van den suikerpot open en stak een brok suiker in den mond van zijnen gast.

Ieder voorwerp waar men aan denkt, wijst hij selfens aan.

Iemand *dacht* dat hij eenen moord deed. M. Van Velsen noemde het werktuig waarmee de ingebeelde moord gebeurd was, het slachtoffer en de plaats waar het werd getroffen ; hij weesden persoon die een voorwerp van den moordenaar verborgen hield en het voorwerp zelf.

Woorden en getallen, waar men aan denkt, schrijft de student onmiddelijk op eene plank. Het nummer van bankbiljetten, welke men op zich draagt, doet hij kennen.

Een vreemdeling, die zich in het *Gulde Peerd* bevond en zijne eigene oogen niet gelooven kon, *dacht* aan een dooske fosforkens, dat op zijne slaapkamer stond.

M. Prosper Van Velsen, die men eerst had weggebracht, leidde den vreemdeling rond het kollichuis, beklom de trappen, drong in de kamer en legde eindelijk de hand op den fosforkesbak.

— Men schrijft uit Arlon, 25 februari :

Men heeft gisteren rond 1 uur namiddag, in eene beek, bij Arlon, het lijk gevonden van den luitenant-kolonel Bremer, plaatskommandant van gemelde stad. Kolonel Bremer was sedert vrijdag verdwenen. Men geloot aan eene misdaad. Het parket heeft zich ter plaats begeven.

— De pleziertrein naar Oostende om den walvisch te gaan zien, heeft te Brussel niet veel bijval gehad. Er waren maar 20 kaartjes genomen en de trein is niet vertrokken. De reizigers zijn met den gewonen trein van 9-50 vertrokken.

— Een Amerikaan van Boston, heeft aan zijne weduwe eene jaarlijksche rent achtergelaten zoo groot als zijne vrouw in goud weegt. De weduwe weegt 99 ponden, dat maakt 139,000 fr.

— Als een bewijs ,dat in vroegeren tijd in de gemeente Montfort, iemand die wat verdiende ook wat kreeg blijkt uit de notulen van de vroedschap van 1 Juli 1709, waaraan het volgende is ontleend :

« Op verzoek van de ouders en man van Aaltje Jacobs Maaslank, is aan dezelve gepermitteert tot correctie van de genoemde Aaltje Jacobs, en op hoop van verbetering van haar kwaad leven, dezelve met kennisse van burgemeester een blok aan het been te hangen ter tijd toe, dat men verbetering in haar gedrag en leven komt te bespeuren. »

∴ *Op eene badplaats.* — « Maar, mejuffrouw, gij komt toch zeker niet hier, om uw gezondheid te herstellen ?

— » O neen, doktor ! Om u de waarheid te zeggen, tracht ik hier een schoonzoon voor mama te vinden.

∴ *De vriendschap.* — Twee personen zijn aan twisten over de vriendschap.

— « Hoe, roept den jongsten uit, gij gelooft niet aan de ware vriendschap ?

» — Neen, zegt de andere, ik ben van het gedacht van Pierre Véron : « Het is een paraplue die omkeert zoodra het slecht weder wordt. »

∴ — Mevrouw : « He mijnheer, gij hebt eene verkoudheid, gebruikt gij daar niets voor ?

» — Mijnheer : « Jawel mevrouw, vijf zakdoeken per dag. »

BUITENLAND

Frankrijk.

« De crisis heeft mij ten gronde gericht. In twee dagen hebben mijne arme kindertjes geen voedsel gehad. Die ellende moet maar uit zijn ! » Met deze woorden schoot zich dezer dagen 's avonds een man in de rue Pierre Charon te Parijs met een revolver voor de borst. Hij werd ergens ingedragen en schier stervend onderzocht. Zijne kleeren waren van bloed doorweekt ; een der omstanders wilde maar terstond eene inzameling houden voor den ongelukkige. Eenieder gaf rijkelijk. Inmiddels werd de policie gebaald, maar toen het bericht kwam dat de agenten in aantocht waren, scheen de zelfmoordenaar zoo snel te herkomen, dat hij met den inzamelaar iglings het hazenpad kon kiezen, revolver en geld meenemende. Het was eene comedie geweest.

Duitschland.

Uit Mannheim wordt gemeld dat de policie aldaar eenen anarchist heeft aangehouden, die sedert langen tijd door de oostenrijksche policie van Weenen en Pesth wordt opgezocht. Het is zekere Ignacius Sommer, een slotmaker van beroep. Hij is naar Bregenz gebracht om in de handen der oostenrijksche overheid geleverd te worden.

De *Frankfurter Zeitung* van eenen anderen kant meldt dat het postbestuur te Keulen bericht ontvangen heeft dat de anarchisten voornemens zijn het postbureel bij middel van dynamiet in de lucht te doen springen.

Amerika.

EEN HELSCH MACHIEN.

Luitenant John Steal en acht zijner onderhoorigen, zaten den 23 januari des morgens in het bureel voor den geheimen policiedienst in het nieuwe stadhuis te Chicago de dagbladen te lezen.

In een klein er naast gelegen vertrek lagen eenige duizende boeken van welker diefstal uit de openbare boekerij eene zekere J. Talbot beschuldigd wordt.

Sommige boeken lagen los op den vloer, andere waren in kisten gepakt. Ongeveer ten 10 ure kwam de geheime policieagent Horace Elliot binnen en alle dagbladen in handen ziende, ging hij naar het vertrek, waar de boeken lagen, om er een uit te zoeken en te gaan lezen.

Hij zocht eenigen tijd onder de boeken rond en brak toen een kistje open, dat hij veronderstelde boeken te bevatten en dat nog onaangeroerd stond. Doch in plaats van boeken zag hij wat anders.

Eerst vond hij namelijk eenen hoop stof, dat hij voor zaagsel aanzag. Toen vond hij een papieren doos en eene dozijn langwerpig ronde voorwerpen. Een daarvan keerde hij om en toen zag hij dat er op geschreven stond : Etna dynamiet n° 1.

Elliot is eene oude slimme rat en zoodra hij dit opschrift gelezen had, begreep hij dat hij eigentlijk niets met de boeken te maken had. Als een kanonkogel, kwam hij de kamer er naast binnen en riep :

— Er staat eene kist met dynamiet en eene helsche machien in de kamer hiernaast ! en verdween.

De andere policieagenten herinnerden zich dadelijk, dat zij elders bezigheden hadden en vertrokken de een na den andere, tot dat alleen de luitenant en de agent Bonfield in de kamer achter bleven.

— Zeg Bonfield, zegde de luitenant gij weet met die dingen om te gaan : haal het er uit en maak het onschadelijk. Ik moet mijne manschappen opzoeken. En de luitenant verdween ook.

Bonfield heeft vroeger in de kopermijnen aan Lake Superior gewerkt en dus met dynamiet omgegaan. Voorzichtig nam hij het kistje op, bracht het naar buiten en ontpakte den inhoud.

Werkelijk bevond hij nu, dat het kistje behalve dynamietkardoezen en het dynamiet dat Elliot voor zaagsel aangezien had, een kunstig uitgedachte machien bevatte, welke met een overgehaald en geladen pistool in verband stond en die ieder oogenblik had kunnen afgaan, in welk geval er van het stadhuis niet veel zou zijn overgebleven.

De burgemeester, die in zijne kamer op het tweede verdiep zat, onbewust van eenig gevaar had groote kans gehad om over het Michiganmeer geslingerd te worden, en ware het dan ook in stukken en brokken, een bezoek aan die Staat te breugen.

Ondervraagd zijnde, bekende Talbot, die van den diefstal van boeken verdacht wordt, dat hij de machien had gemaakt en in zijn huis bewaard met het plan om zich zelven daardoor te eeniger tijd het leven te ontnemen.

Politiek overzicht

Zooals lord Granville en de heer Gladstone er zich toe verbonden hadden hebben zij gisteren de beide kamers in het bezit gesteld van een blauwboek, bevattende eene verzameling van officieele stukken, betrekkelijk de zaken van Soedan en Egypte. Dit blauwboek behelst verscheidene tot hiertoe onuitgegeven depeches van Generaal Gordon aan de engelsche regeering. Verscheidene behelzen treurige overwegingen of verwijtingen aan het adres van het kabinet. In eene depeche van den 18 september 1884 drukt Gordon zich volgenderwijze uit : « Hoe menigmaal heb ik u niet reeds geschreven om u versterkingen te vragen. Ik heb geen antwoord ontvangen. Mijne soldaten verliezen door dit lange wachten allen moed. Terwijl gij eet en drinkt en in goede bedden slaapt, trachten wij dien valschen profeet in bedwang te houden. »

In eene depeche, gedagteekend van 4 november 1884, zegt Gordon dat Karthoem het nog veertig dagen kan uithouden, het is te zeggen tot den 14 december daarna. Eens dit tijdstip voorbij, zou dit zeer moeilijk worden.

Het geheele dier stukken verwekt eenen indruk die ongunstig voor de engelsche regering is.

—

In het gevecht van den 17 februari voor Aku-Klea heeft de brigade Buller de vijandelijke standplaatsen beschoten. Een groot getal opstandelingen werden door obitsers gedood. Op een gegeven oogenblik heeft de troep, aangevoerd door majoor Wardrop, eene omdraaiende beweging gedaan, langs de hoogten, door de Soudanezen bezet. Alsdan zijn deze, geloovende aan de aankomst van nieuwe engelsche strijdkrachten, om hunne achterhoede aan te randen, op terugtocht naar Mezemneh gegaan. Op den datum van den 19 februari was de brigade Buller niet meer verontrust geworden. Zij zal sindsdien naar de waterbronnen van Gakdul afgetrokken zijn.

—

Men meldt uit Berlyn dat de Internationale afrikaansche Vereeniging, of liever de nieuwe Congostaat door de belgische regeering erkend is. Er werd gisteren eene overeenkomst in dien zin te Berlyn onderteekend. Een dergelijk verdrag werd tusschen de Vereeniging en Denemarken gesloten.

De grootste hinderpaal voor het leggen van een spoorweg van Stanley-Pool naar de oevers van den Atlantischen Oceaan, bestond tot heden toe in de vijandige houding van Portugal, daar die spoorweg over het portugeesch grondgebied van Nokki tot aan den Oceaan moest loopen. Volgens de inlichtingen der *Kreuzzeitung* is die houding volledig gewijzigd sedert het sluiten van het verdrag tusschen Portugal en de Internationale Vereeniging van den Congo. De portugeesche regeering is nu gunstig aan het leggen van den Congo en men verhoopt dat die belangrijke gemeenschapsweg in minder dan vijf jaren zal voltooid zijn.

—

De engelsche kroonprins zal zich met zijne gemalin in de maand april aanstaande naar Ierland begeven, niettegenstaande de schrikkelijke bedreigingen door de dynamieters en de onoverwinbare tegen al de leden der koninklijke familie uitgebracht. De kroonprins zal eene officiele ontvangst in naam der koningin houden op het kasteel van Dublin en in verscheidene iersche provincien. Men weet dat de Iersche bevolking de koningin van Engeland verwijt nooit in Ierland te komen, terwijl zij een groot gedeelte van het jaar in Schotland doorbrengt. Het bezoek van den troonopvolger zal in de tegenwoordige omstandigheden eenen diepen indruk maken.